

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20.000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζή, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Λαμβέργη διευθύνοντος.

ΤΙ ΠΡΟΣΔΟΚΩΜΕΝ

Μετὰ ποιᾶς τινος ἐπιφυλάξεως εἶχομεν ἐκφρασθῇ ἄλλοτε, οὐχὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνάγκην, τὸ καθήκον τῆς Κυριακῆς ἀργίας, ὅπερ καὶ ἡμεῖς ὡς χριστιανοὶ κηρύσσομεν καὶ εὐλογοῦμεν, ἀλλὰ περὶ τῶν μέσων, ἅτινα θὰ ἦσαν πρόθυμοι αἱ ἀνεπτυγμέναι ἡμῶν τάξεις νὰ διαθέσωσιν ὑπὲρ τῶν μὴ τοιούτων, ἵνα ἀπαλειφθῇ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τούτου θεσμοῦ ἡ ἐννοια τῆς ἀσκόπου ἀπωλείας τοῦ χρόνου καὶ προσδοθῇ εἰς αὐτὸν χρησιμότης καὶ δύναμις κοινωφελῆς.

Λαὸς πλήρης ὑλικῶν ἀναγκῶν, ὃς μάλιστα πολλαπλασιάζει ἡ ἔμφυτος εἰς αὐτὸν ἀξιοπρέπεια καὶ φιλοτιμία, λαὸς ἀφειδῶς εἰς τὴν τύχην του ὑπὸ ἐκείνων, οἵτινες ὠφελον νὰ ἔχωσιν ἤδη διανοίξῃ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του εὐρυτάτους πνευματικούς καὶ ὑλικούς ὁρίζοντας, λαὸς ζητῶν, παρακαλῶν, ἱκετεύων ἐν πλήρῃ ἐπιγνώσει τῶν συνεπαγομένων ὑλικῶν κινδύνων, νὰ θυσιάσῃ τὸ ἔβδομον τοῦ χρόνου του ὑπὲρ τῶν ψυχικῶν αὐτοῦ ἀναγκῶν, λαὸς τοιοῦτος εἶναι ἀξίος πάσης τῆς στοργῆς καὶ παντὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος, ὅπερ ἀφειδῶς, ἀλλὰ διὰ λόγων μόνον μέχρι τοῦδε, τῷ ἐπεδαφιλεύετο.

Οἱ φίλοι τοῦ λαοῦ εἶναι ἄπειροι παρ' ἡμῖν, ἄπειροι δὲ ἀναφέρονται οἱ κατ' ὄνομα γνωρίζοντες τοὺς ἐν πολυαριθμοῖς πόλεσι καὶ κώμασι καὶ χωρίοις κατοικοῦντας μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ παίδων καὶ μανδροσκόλων αὐτῶν, μέχρι λυρισμοῦ δὲ αἱ αἰσθηματικαὶ ἐκδηλώσεις, αἱ ὡς ἄρωμα ἀγάπης περιβάλλουσιν ὁλόκληρον τὴν χώραν, ἰδίᾳ δὲ πνέουσιν ἐκλογικοὶ ἄνεμοι.

Τώρα μὲ τὴν νομοθέτησιν τῆς Κυριακῆς ἀργίας, τώρα θὰ φανῶσιν αὐτοὶ οἱ φίλοι ἂν εἶναι πραγματικοὶ καὶ γνήσιοι καὶ εἰλικρινεῖς ἢ ὑποκριταὶ καὶ κίβδηλοι. Τώρα, ὅτε ὁ λαὸς θὰ διαθέτῃ ἀντὶ τόσης θυσίας μίαν ὁλόκληρον ἡμέραν διὰ νὰ γίνῃ χριστιανικώτερος, ἀνθρωπινώτερος, ὑγιέστερος κατὰ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, τώρα ὅτε δὲν εἶναι κίνδυνος ν' ἀπασχοληθῇ ἀπὸ τὴν καθημερινὴν ἐργασίαν του, ἀλλὰ θὰ ἀνοίγῃ τὸ στόμα τῆς διψώσης ψυχῆς του ἀναμένων τὸ μάνα τῶν ἠθικῶν καὶ πρακτικῶν γνώσεων, τώρα θὰ φανῇ ποῖοι θὰ εἶναι οἱ φίλοι, οἱ ἀντιπρόσωποι ἀληθῶς τοῦ οὐρανοῦ, οἵτινες θὰ τὸν θρέψωσι καὶ ποτίσωσιν. Τώρα, ὅτε τυφλὸς εἰς τὰς τόσας προόδους ἠθικὰς καὶ ὑλικὰς, δι' ὧν εὐημεροῦσιν ἄλλοι λαοί, θὰ τείνῃ τὴν χεῖρα ζητῶν τὴν ὁδόν, ἐφ' ἧς ἐκεῖνοι βαδίζουσι, τώρα θὰ ἀντιληφθῇ ἂν ὑπάρχωσι φίλοι πρόθυμοι νὰ χειραγωγήτωσιν αὐτόν.

Τώρα εὐρὺ ἀνοίγεται στάδιον εἰς ἀμιλλαν χάριν τῶν μεγάλων ψυχικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, εὐλογία μὲν δ' ἔστω ἡ Κυριακῆ ἀργία, ἐξ ἧς οὐ μόνον τῶν κατωτέρων τάξεων ἡ πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ ἐξύψωσις δύναται νὰ προκύψῃ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνωτέρων, διὰ τῆς ἐπιδόσεως εἰς τοιοῦτους ἀγῶνας ὑψηλοῦς, εὐγενεῖς καὶ ὠραίους.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Ὁγδόη.

(Λουκ. ε' 25—37).

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ νομικός τις προσήλθε τῷ Ἰησοῦ¹ πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων. Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζῶν αἰώνιον κληρονομίῃς; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν. Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν. Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ. Ὅρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποιεῖ καὶ ζήσῃ². Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ τίς ἐστι μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν. Ἀνθρωπὸς τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχά, καὶ ληστοὶς περιέπεσεν· οἱ, καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀθέτοντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ Ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν³. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης⁴ γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρεῖτης⁵ δὲ τις ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν εὐσπλαγχνίσθη καὶ προσελθὼν κατέδρασε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἐλαίον καὶ οἶνον, ἐπιβιάσας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἦγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ καὶ ὅ,τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστας; Ὁ δὲ εἶπεν. Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Πορεύου, καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως.

Σημειώσεις.

1) Πειράζων = Προσπαθῶν νὰ παρασύρῃ τὸν Ἰησοῦν εἰς διδασκαλίαν τινὰ ἐναντίαν τῷ νόμῳ. — 2) Τοῦτο ποιεῖ καὶ ζήσῃ = Τὴν ἀγάπην ταύτην ἐκτέλει καὶ σὺ καὶ θὰ ἔχῃς ζωὴν αἰώνιον. 3) Ἀντὶ παρ' ἧς ὁ εἶδεν αὐτόν πάσχοντα ἐπέδρασε ἀπὸ τὸ πέραν μέρος τῆς ὁδοῦ ἀδιαφορήσας. 4) Λευίτης = ὁ ἐκ τῆς οἰκογενείας Λευὶ ὑπηρέτων ἐν τῷ ναβί. Ὅπως ἱερεὺς καὶ Λευίτης ἀμρότεροι γινώσκαι τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ, ἡτέθησαν ἀθετήσαντες τὸν νόμον τῆς ἀγάπης. 5) Σαμαρεῖτης = ἀνὴρ ἐκ Σαμαρείας βέβηλος καὶ ἀσεβὴς λογιζόμενος.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

“ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΣΤΙ ΜΟΥ ΠΛΗΣΙΟΝ.”

Στενοῦ πνεύματος αἱ ἔξω τοῦ Χριστιανισμοῦ θρησκεῖαι δὲν δύνανται νὰ ἐννοήσωσιν εὐρύτερον τὸν κύκλον τῆς ἐπιβαλλομένης εἰς ἕκαστον ἄνθρωπον ἀγάπης πρὸς ἄλλους ἄνθρωπον, καὶ περιορίζουσι τὸν κύκλον τοῦτον ἐντὸς τῶν ὁρίων ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς ἐθνικότητος. Οὐδὲ ἠδύναντο, οὐδὲ δύνανται νὰ φαντασθῶσιν αὐταὶ τὴν κοινὴν υἰότητα τῶν ἀνθρώπων, οἷον τὴν ἀδελφότητα μεταξὺ αὐτῶν. Καὶ αἱ ἀρ-

καὶ αὐτῶν εἶναι ἐντελὲς ἀποκλειστικά, μὴ ἐπεκτείνουσαι τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν πέραν τῶν ὑπὸ τοῦς ἰδίους νόμους δαιτωμένων ἀνθρώπων. — Ἄλλ' ὁ Χριστιανισμὸς ὑπ' εὐρυτάτου πνεύματος διαπνεόμενος διδάσκει, ὅτι ὁλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης ἀποτελεῖ μίαν οἰκογένειαν, ὅτι πάντες οἱ ἀνθρώποι εἶναι τέκνα ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅτι πάντες οἱ ἀνθρώποι εἶναι ἀδελφοὶ πρὸς ἀλλήλους, καὶ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἀλληλοβοηθῶνται καὶ ὑποστηρίζονται. Καὶ ἡ σήμερον ἀναγνωσθεῖσα ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Λουκᾶ παραβολὴ τὴν θεωρίαν ταύτην στηρίζει, καὶ διδάσκει τοὺς εἰς Χριστὸν πιστεύοντας ποίας ὑποχρεώσεις ἐπιβάλλει εἰς αὐτοὺς ἡ Χριστιανικὴ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἀγάπη. — Ὁ πᾶσων ἀνθρώπων! — Ἰδοὺ ὁ πλησίον τοῦ Χριστιανοῦ, εἰς ὃν ὀφείλει οὗτος νὰ κατευθύνῃ τὴν ἀγάπην τῆς καρδίας του. Δὲν εἶναι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν, εἰς τὸν ὅποιον ὁ Χριστιανὸς ὀφείλει τῆς ἀγάπης τὰ ἀγαθὰ, — ἀλλ' εἶναι ὁ πᾶσων ὅπως δὴποτε ἄνθρωπος, τοῦ ὁποίου τὸ πάθος ὁ χριστιανὸς ὀφείλει νὰ περιποιηθῇ καὶ θεραπεύσῃ. — Ἡ φωνὴ τῆς ὁδῆς ὅθεν δὴποτε καὶ ἂν προέρχεται ἡ ὁδὸν αὐτή, ὅθεν δὴποτε καὶ ἂν ἐξέρχεται ἡ φωνή, δέον νὰ ὠθῇ τὸν χριστιανὸν εἰς τὸ νὰ καθιστᾷ ἐνεργὸν τὴν ἀγάπην του, καὶ νὰ ἐφαρμύζῃ καρποφόρος πάντα τὰ παραγγέλματα, τὰ ὁποῖα προβάλλει τὸ καθήκον τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης. — Δὲν εἶναι ἡ ἀγάπη αὕτη ἀφηρημένη τις ἀρετή. Ἄλλ' εἶναι ἀρετὴ, ἥτις ἐκδηλοῦται καὶ βεβαιούται ἐν τῇ ἐνασχόσει αὐτῆς ἐν τῇ πρακτικῇ αὐτῆς ἐφαρμογῇ. — Καὶ τοιαύτην θέλει τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον ἡμῶν ὁ Χριστός. — Ἐσμέν καὶ ἡμεῖς ἀνθρώποι, ἔχομεν ἀσθενὲς σώμα, καὶ περικυκλούμεθα ὑπὸ ποικίλων ἀναγκῶν. Ὀφείλομεν λοιπὸν νὰ γινώσκωμεν πόσον χρήσιμος εἶναι εἰς τὸν ὅπως δὴποτε στενοχωρούμενον ἄνθρωπον ἡ φωνὴ τῆς παρηγορίας, ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν θλίψιν αὐτοῦ, ἡ παροχὴ εἰς αὐτὸν πάντων τῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα πηγάζονται ἐκ τῆς ἀγάπης συντελοῦσιν εἰς ἀνακούφισιν καὶ βελτίωσιν τῆς δυσκόλου καταστάσεως ἐν τῇ διατελεῖ.

Ἡ τοιαύτη ἐξωτερικεὺς τῆς ἀγάπης ἡμῶν, ἡ καθιστῶσα ἡμᾶς χρήσιμους πρὸς τοὺς ὁμοίους ἡμῶν ἐμπνέει εἰς ἡμᾶς χαρὰν καὶ ἡδονὴν ἀνεκφράστον. Ὅσοι ψυχολογοῦντες ἑαυτοὺς κατάρθωσαν νὰ παρακολουθῶσι τὰ διάφορα συναισθήματα τὰ διεγειρόμενα ἐντὸς αὐτῶν, εἶναι ἀδύνατον ἐν τῇ ἐξωτερικεύσει ταύτῃ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, νὰ μὴ συνησθάνωσιν τὴν ἡδονὴν ταύτην, καὶ νὰ μὴ εἶναι εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσωσι τὰ γραφόμενα ἡμῶν. — Ὅταν ὁ χριστιανὸς ὑφίσταται μίαν οἰκονομικὴν θυσίαν διὰ νὰ ἔλθῃ ἐπικουρὸς εἰς μίαν ἀνάγκην τοῦ πλησίον τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἂν μάλιστα ὁ ἄνθρωπος οὗτος διὰ λόγους πολλοὺς εἶναι ἀνάξιός τῆς συμπαθείας του, αἰσθάνεται ἐντὸς αὐτοῦ ἀνυψούμενον τὸ μεγαλεῖον τῆς ψυχῆς περιβεβλημένης τὴν πορφύραν τῆς ἀρετῆς καὶ μίαν ἀκτίς θείας χαρᾶς εἰσέρχεται εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ ἐν ᾧ φωτεινὴν προβάλλει ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν ἀρετὴν, ταπεινώνει αὐτὸν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ὥστε ἀντὶ νὰ περιμένῃ εὐχαριστίας λόγους παρὰ τοῦ εὐεργετηθέντος ὑπ' αὐτοῦ, αὐτὸς οὗτος αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν εὐεργετηθέντα, διότι ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ δοκιμάσῃ τῆς ἀγάπης τὴν χαρὰν. — Ἐν οὐδεμιᾷ ἄλλῃ ἀρετῇ, ἡ ἀμοιβὴ ἐπέρχεται τοσοῦτον ζωηρά. Καὶ τοῦτο ἵνα κατασταθῶσιν αἱ ποικίλαι θυσίαι, ἃς ὑφίσταται ὁ ἀγαπῶν ἐν τῇ ἐνασχόσει τῆς ἀγάπης, ὅχι μόνον ἀνεκταὶ εἰς αὐτὸν ἀλλὰ καὶ ποθῶνται καὶ εὐχάριστοι. — Ὅταν ἡ φωνὴ τῆς ἀγάπης καλῇ τὸν χριστιανὸν εἰς τὸ νὰ ἐκθέσῃ εἰς προφανὴ κίνδυνον τὴν ζωὴν αὐτοῦ ὑπὲρ πᾶσων ὑπὸ μεταδοτικῆς νόσου ἀνθρώπου, βεβαίως θὰ ὑπάρχῃ δύναμις ἄλλη μεγαλύτερα τοῦ ἐνστικτοῦ τῆς φιλοζωίας, διὰ νὰ ὑποστῇ ὁ χριστιανὸς τὸν κίν-

δυνον ἐκεῖνον ὅπως ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποῖας ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη. — Καὶ δύναμις αὕτη εἶναι ἡ χαρὰ, τὴν ὁποῖαν παράγει ἡ ἀφοσίωσις ὡς αὐτὸν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τῆς ἀγάπης, καὶ ἡ ἡδονὴ ἣν συναισθάνεται ὁ ἀγαπῶν ὑφίσταται θυσίας ὑπὲρ τοῦ ἀγαπώμενου. — Ἡ ἀγάπη αὕτη πρὸς τὸν πλησίον ἀφανίζεται δυστυχῶς ἀπὸ τῶν νεωτέρων κοινωνικῶν ἐκτοπιζομένη ὑπὸ τῆς ἐγωιστικῆς καὶ ἰδιοτελοῦς ἀγάπης. Ἄλλ' ἄνευ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον οὐδὲν ἔστιν ὁ δύνάται νὰ προκύψῃ οὔτε εἰς τὴν οἰκογένειαν, οὔτε εἰς τὴν κοινωνίαν οὔτε εἰς τὰ ἔθνη. — Ὀφείλομεν λοιπὸν οἱ πάντες νὰ ἐνισχύωμεν τὸ καθήκον τοῦτο ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΑΝΔΡΕΙΩΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΧΑΡΟΣ

Οἱ ἀνδρειωμένοι ἐλέγαν πῶς Χάρος δὲ φοβοῦνται, Κί' ὁ Χάρος, ὅπου ἴακουσε, πολὺ τοῦ 'κακοφάνη, Κ' ἐπῆγε καὶ τοὺς ἡγήρεκε στὸ γιῶμα, ποῦ ἐγεύονταν. — Καλῶς τὰ παλληκάρια μου, καλῶς τὰ πολέμας! — Καλῶς τονε τὸ Χάροντα! κάθισε νὰ γευτοῦμε, Νὰ φᾶς τὰ πίκια τοῦ λαγοῦ, στηθάμι ἀπὸ περδίκι. Νὰ πῆς καὶ τρισαπλὴν κρασί, ποῦ πίνουν οἱ ἀνδρειωμένοι. — Δὲν θέλω ἐγὼ τὸ γιῶμά σου, οὔτε τὸ δελινὸ σὰς, Παρ' ἡθρα γιὰ τὸν κάλλιο σὰς, γιὰ τὸν παλληκαρᾶ σὰς. Κανείς δὲν ἀποκρίθηκε, ἀπ' ὅσοι κι' ἂν γεύονταν, Παρὰ τῆς χήρας τὸ παιδί, ποῦ ἦταν πιδ ἀνδρειωμένο. — Χάρε, ἃς παρασαρτάρουμε, κι' ὅποιος προλάβει, ἃς πάρῃ. Σαρτάει τῆς χήρας τὸ παιδί καὶ πᾶσι πενήντα πᾶσσα, Σαρταίρει ὁ Πριχοχρόντας καὶ πᾶσι πενήντ' ἀπέντε Κί' ὅχι, τὰ μαλλιά τὸν ἔπιασε καὶ τόνε χαμωσέρνει. — Ἄσε με, Χάρε, ἀπ' τὰ μαλλιά καὶ πιάσε με ἀπ' τὰ χέρια.

ΑΠΟΣΠΑΣΘΕΙΣΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΑΙ

Οἱ κάτοικοι τῆς Μηδείας, παραλίῳ κώμης τῆς Θράκης, Μαύρη θαλάσση ἐξῆλθον μετ' ἐξαπτερύγων καὶ ψαλμῶν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν Ῥώων, τὸν Μάρτιον τοῦ 1878. Μετὰ τὸν τρόπον ὅστις, κατέλαβεν αὐτοὺς ἐκ τῆς αἰφνιδίας μεσημέριος δραπετεύσεως τοῦ φρουροῦντος τουρκικοῦ λόχου καὶ τῶν Τούρκων κατοίκων ἐγκαταλιπόντων αὐτοὺς ἐρμαιοὺς φανατικῆς λύσεως τῶν μασσιμποζούκων, μετὰ τὰς φρικτὰς ἐκείνας ἡμέρας καθ' ἃς ἀπὸ τοῦ πεπαλαιωμένου τοῦ χους τοῦ περιβάλλοντος τὴν Μηδεῖαν ἐθεῶντο ἀγωνιστὰς τὸν καπνὸν τῆς πυρπολουμένης Βιζύνης καὶ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, καὶ ὑπὸ οἰκτροῦ καὶ ρακενδύτου περισωθέντος ἐκεῖ ματος ἐμάνθανον τοὺς αἵματηροὺς τῶν Κιρκασίων ἀθλοὺς τὰς σφαγὰς καὶ τὰς δηλώσεις, τοὺς ἐνώπιον τῶν τέκνων κρωτηριασμοὺς τῶν πατέρων καὶ τὰς ἐνώπιον τῶν μητέρων ἀτιμώσεις τῶν θυγατέρων, οἱ κάτοικοι τῆς Μηδείας ἐχάτησαν ὡς σωτῆρας, ὡς ἐλευθερωτὰς τοὺς Ῥώους, ὅτε δὲ δὸν αὐτοὺς πλησιάζοντας, πάντες, μικροὶ μεγάλοι ὑπὸ τὸν Ῥικαὺ γέλωτος εἶχον καταληφθῇ ἡσπάζοντο ἀλλήλους, καμνον τὸν σταυρὸν τῶν. ἐψιθύριζον Ἀδόξα σοι ὁ Θεός. Τινὲς μέχρις Ὀδησοῦ ταξειδεύσαντες μετὰ τὰς πλοιαῖας ἐξέσκαπτον ῥωσσικὴν τινα λέξιν ἐκ τῆς μνήμης τῶν ἐφώνων.

— Γκοσποδίν, γκοσποδίν. (Κύριε, κύριε).

— Χαρὸς, Μηδεία, χαρὸς. (Καλὴ ἡ Μηδεῖα, καλὴ).

Καὶ ὅτε ἐπὶ δίσκου ὁ ἱερεὺς ἐν στολῇ προσήνεγκεν αὐτοὺς καὶ ἄλλας καὶ ἐγεύθη ἀμφοτέρων ὁ διοικὼν ἀξιωματικὸς, περιγράφας συγκινήσεις κατέλαβε τοὺς δυστυχεῖς δού-

* Ἀρ. Π. Κουρτίδου.

οἵτινες πεινῶντες ἐλευθερίαν ἡδισφύρουν ἐκ ποίων χειρῶν τὴν ἐλάμβανον. Ἄλλως τε ἀφ' ἧς Ἑλλάς, ἐκεῖ κάτω, δὲν ἐτόλμα ἡ δὲν ἡδύνατο νὰ μεριμνήσῃ περὶ αὐτῶν εἰς ποῖον ἄλλον ἡδύναντο νὰ ἔχῃσι τὰς ἐλπίδας τῶν εἰμῇ εἰς τὴν χριστιανικὴν Ῥωσίαν, τὴν διὰ τοῦ σταυροῦ, ὃν προσεκύνουν, συντρίψασαν τὴν ἡμισέληνον. ἦν ἐμίσουν; Αἱ δὲ μητέρες ἀπὸ τῶν παραθύρων κλίνουσαι ἐδείκνυν εἰς τὰ τέκνα τῶν τοὺς ἐλευθερωτὰς, οἵτινες ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν τῶν ἵππων ὑψωμένην κρατοῦντες τὴν μακρὰν λόγχην εἰσπύρχοντο ἄδοντες ἐνθουσιῶδες ἐμβατήριον.

Ἐν μόνον δυσάρεστον ἐτάραξεν ἐπὶ στιγμὴν τὴν εὐδαίμονα Μηδεῖαν· δίκανον ὄπλον, τουρκικὸν λάφυρον, ὅπερ περιέφερε πρὸς πώλησιν εἰς τῶν Κοζάκων ἐκπυροσκοπήσαν ἐν τῇ ὁδῷ ἐφόνευσε γηραιὸν πλοίαρχον. Ἄλλ' ἦσαν τόσον πλήρεις χαρᾶς οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν, ὥστε οὐδὲν τὸ πένθιμον ἡδύναντο νὰ ἐνοπτρισθῇ εἰς αὐτοὺς τὴν ἡμέραν ἐκείνην, οἱ δὲ δεισιδαίμονες ἄλλοτε Μηδεῖαν δὲν ἐθεώρησαν ἀπαίσιον οἰωνισμόα τὴν μετὰ τῶν Ῥώων εἰσοδὸν τοῦ θανάτου εἰς τὴν κώμην τῶν.

Ἄλλ' ἀπὸ τῆς ἐπαύριον ὁ ἐνθουσιασμός τῶν κατεψύγην· οἱ ἐλευθερωτὰς εἶχον καταλάβει πᾶσας τὰς οἰκίας· ἐν ταῖς ὑψηλοτέραις ἐγκατέστησαν οἱ ἀξιωματικοί· τὰς δ' ἐχοῦσας αὐτὴν μεγάλην μετεποίησαν εἰς σταύλους. Ἡ Μηδεῖα μετέβαλεν ὁλοσχερῶς ὅψιν ἀπὸ τῶν παραθύρων ἀπὸ τῶν θυρῶν ὅπου τέως ἐφαίνετο οἱ εἰρηνικοὶ Μηδεῖται μετὰ τὸ φέσιον καὶ τὸ πλατὺ καὶ πολύπτυχον σαλᾶρι τῶν ἡ αἰ γυναικες τῶν μετὰ τὸ φακίλι τῶν, τὴν ἐκ χρωματιστοῦ μπισμαῖ ἐσθῆτα τῶν καὶ τὸ σισυρωτὸν κοντογούνη τῶν, προσέβαλλον ἄγρια μορφὰ Κοζάκων φοροῦντων πλατὺ κασκέτον, καὶ κυανὰς περισκελίδας μετὰ πλατεῖας ἐρυθρὰς λωρίδας ἐκατέρωθεν, καὶ ὑψηλὰ ὑποδήματα. Διὰ τὴν οἰκογένειαν δ' ἐκάστης τῶν οἰκῶν ἀφῆθη ἐν μόνον δωμάτιον, ἐν ᾧ συνεσώρευθησαν γέροντες μετὰ νηπίων, ὑγιεῖς μετ' ἀσθενῶν. Ἄλλ' οἱ ἡμίθεοι τῆς Πλέθνας καὶ τοῦ Γκιόκ-τεπε εἶχον καὶ ἐξεῖς τινας, ἀναρμόστους εἰς νικητὰς· οἱ ἥρωες ἐκλεπτον, ἐκλεπτον αἰσχυρῶς, ὅτι ὑπέπιπτεν εἰς τοὺς ἀρπακτικούς δακτύλους τῶν· ἀδάμαντας ἢ λάχανα ἐν ἄλλῃ, μεταξὺ τῇ τη γάνια· οἱ δὲ Μηδεῖται, ὡς πάντες οἱ χωρικοὶ, οἱ γεωρῶντες τὰ πράγματα τῶν ἀναπόσπαστον μέρος ἑαυτῶν, οἱ κλαίοντες τὴν ἀγελάδα τῶν πλειότερον τοῦ τέκνου τῶν καὶ νομίζοντας ἐκρίζωσιν ὀδόντος τῶν τὴν ἐξαγωγὴν ἡλου ἐκ τῆς οἰκίας τῶν, περιεσύναν ὅσα ἡδυνήθησαν ἐντὸς τοῦ δωματίου ἐκείνου, κιβώτια τῆς προικὸς τῶν θυγατέρων τῶν, στρώματα, ἐφαπλώματα, χαλκὰ σκεύη, σκάφας τῆς πλύσεως καὶ τὰ συνεπεσώρευσαν, καὶ ἐκάθηντο ἐπ' αὐτῶν στερούμενοι χώρου νὰ ταυσιθῶσιν.

Ἐπερὶ δὲ τῶν κεφαλῶν τῶν ἤκουον τρίζοντα τὰ ὑποδήματα τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὅτε λαθραίως ἀνῆρχοντο ἀπὸ τῶν αὐτῶν, καὶ ἐβλεπον κατερρυπωμένους ὑπὸ πηλοῦ καὶ τεῖτου καὶ οἶνων τοὺς ὠραίους τάπητας, καὶ τὰ δαμασκηνοῦργα ἀνάκλιτρα τῆς αἰθούσης τῶν κατελαμβάνοντο ὑπὸ ἀπελπισίας, αἱ δὲ γυναῖκες ἔκλαιον.

Ὡ! πολὺ, πολὺ βαρεῖα ἦτο ἐκείνη ἡ ἐλευθερία!

Ἦσαν δὲ ὅμοιοι τὴν συμπεριφορὰν πάντες ἀπὸ τοῦ τελευταίου μαγεῖρου ὅστις ἡγήμην τὰς ἀμπέλους κόπτων ἀμπελόφυλλα διὰ τὸν στρατιωτικὸν ζῶμόν τῶν, μέχρι τοῦ ἀμπελοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ τῆς κώμης, τοῦ ταγματάρχου Μιχαὴλ Γιουδάνωφ, γίγαντος ξανθοῦ ἐστισμένου ὑπ' εὐλογίας βδοστὶς ἐσπυρεν ἀγερώχως τὸ μακρὸν τοῦ ξίφους ἐπὶ τῶν ἀνωμάλων πεζοδρομίων τῆς Μηδείας, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν λησμονῶν, ὅτι ἐβάδιζεν ἐπὶ κατακτεθέντος ἐδάφους.

Ἐν τῇ καταναγκαστικῇ ἐκείνῃ ἀδρανεῖα, ἣν διέκοπτε μόνον μανιῶδες χαρτοπαίγνιον μετὰ τῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν μέχρι μεσονυκτίου ἐνίοτε δ' ἄχρι πρωίας παρατεινόμενον, ὁ Γιουδάνωφ τὴν ἡμέραν διήρχετο πίνων βύτταν Ποπόφ ἣν ἐπὶ τῆς εἰχῆς φέρει ἐκ Ῥωσίας καὶ τέϊον, ἔπειτα δ' ἐξαπλούμενος ἐπὶ τοῦ ἀνακλιντροῦ ἀνεγίνωσκε εἰκονογραφημένον τι μυθιστόρημα τοῦ Πιγκὼλ Δεμπρέν ἢ τοῦ Πῶλ δὲ Κόκ ὅπερ διὰ τῶν εὐκόλων τοῦ ἐρώτων ἐξῆπτε τὰ φλογερά του ὁρμέφυτα εἶχε δ' ἀπαίσιαν ἐκφρασιν ἀσελγείας ἢ ἐρυθρὰ ἐκ τῆς μέθης μορφὴ του καὶ οἱ μυκτῆρες τοῦ ἑπαλλων ἡδονικῶς ὁπότε ἀφίνων χαμαὶ τὸ διδύλιον προσέβλεπε τὸ παρακείμενον παράθυρον τοῦ δωματίου τοῦ κάτω πατώματος. Ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως τῶν ἦτο κατὰ κλειστον τὸ παράθυρον ἐκεῖνο, ἀλλ' ἤξευρεν ὅτι ὀπίσω αὐτοῦ ἔλαμπον δύο ὠραῖοι ὀφθαλμοί, καὶ τῷ ἐφαίνετο ὅτι ἤκουεν ὑπὸ τὸ μαγευτικὸν καὶ πλούσιον στῆθος τοὺς ἰσχυροὺς παλμούς τῆς παρθενικῆς καρδίας τῆς περικαλλοῦς κόρης τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς οἰκίας Κοτόλη. Ὁ Βούλγαρος διερμηνεὺς του εἶχε διηγηθῇ πρὸς αὐτὸν ὅσα κακεντρεχῶς ἤκουσε περὶ τῆς καλλογῆς τῆς παρὰ νέου ἐγγυαρίου ἦτο εὐσώμενος μετὰ μακρὰν μαύρην κόμην καὶ μαύρους ὀφθαλμούς· ἦτο πλάσμα καὶ ἦτο ἡρραβωνισμένη μετὰ ἑνα νέον πλοίαρχον Μελιγαλᾶν, τὸν υἱὸν τοῦ φονευθέντος κατὰ τὴν εἰσοδὸν τῶν. Ἄλλ' οὐδέποτε κατάρθωσε νὰ τὴν ἴδῃ ὁ Γιουδάνωφ καὶ ἐφύραττεν ὡς καὶ οἱ ἄλλοι ἀξιωματικοί, οἵτινες ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως τῶν δὲν εἶδον ἀνθρώπον πρόσωπον γυναικός. Πῶς; αὐτοὶ οἱ νικηταὶ τοῦ Σουλεῦμάν Πασᾶ καὶ τοῦ Γαζῆ Ὁσμάν δὲν θὰ κατάρθουν νὰ νικῶσιν τὰς μικρὰς καρδίας τῶν νεαρῶν κορῶν καὶ γυναικῶν τῆς Μηδείας; Καὶ ὅμως δὲν ἡδύναντο· τὰ ξύλινα παράθυρα ἀνθίσταντο ἰσχυρότερον τῶν προχωμάτων τῶν Τούρκων.

Ἡμέραν τινα ἐν ᾧ κατέβαινε μεθυσμένος, προέφθασεν εἰς τὴν φλιάν τοῦ δωματίου τὴν νεάνίδα μὴ προλαβοῦσαν νὰ εἰσελθῇ καὶ κλείσῃ τὴν θύραν ἠπλώσε τοὺς ρωμαλέους τοῦ βραχίονος τὴν ἐσφιγξεν εἰς τὴν ἀγκάλην του καὶ τὴν ἐφίλησεν ἡπρῶς ἐπὶ τῶν χειλέων· αὕτη ὅς νὰ τὴν ἐδῆξεν ἔχιδνα ἐρρηξέ κορυφὴν τὸν τρόπον μάτην σφραδίζουσα ἐν τῇ σιδηρᾷ του ἀγκάλῃ· ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην δι' ἐνὸς ἀλλοματος ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὁ μνηστὴρ τῆς καὶ δι' ἀπιστεῦτος τὸλμης καὶ ῥώμης ἀπώθησε βιαίως τὸν ἀξιωματικὸν ἥρπαξε τὴν νεὰν ἀπὸ τῶν βραχιόνων τοῦ ἐσφενδόνισεν αὐτὴν κλονιζομένην καὶ λιπαθυμοῦσαν εἰς τὸ δωματίον, ἔκλεισε τὴν θύραν καὶ ἔστη γενναίως πρὸ αὐτοῦ ἀντιμετωπίζων τὸ ἄγριον βλέμμα του.

— Μπαλᾶν! (κτῆνος) ἐφώνησεν ἑξαλλος ἐξ ὀργῆς ὁ ῥώσος ἀξιωματικὸς ὑψώσας τὴν χεῖρα του ὅπως πλήξῃ τὸν θρασύν ἐκεῖνον ἀγρεὴ πιντός· ὅστις ἐτόλμησε ν' ἀπλώσῃ χεῖρα ἐπὶ ῥώσου ταγματάρχου στρατιωτικοῦ διοικητοῦ ἄλλ' ἀμέσως ἀγρία ἰδέα ἐκδικήσεως ἐπὶ ἤλθεν αὐτῷ: νὰ τιμωρήσῃ ἀτιμωτικῶς τὸν μνηστῆρα ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς μνηστῆς.

— Νικολαί Φεδόροβιτς! ἐφώνησε βροντωδῶς.

Ἐπαξιωματικὸς ἐξῆλθεν ἐκ τινος δωματίου καὶ ἔστη ἀλύγιστος πρὸ αὐτοῦ χαίρειν στρατιωτικῶς.

— Ἐκατὸ καμτσικαῖς εἰς αὐτὸ τὸ ζῶον ἐδῶ κάτω ἀπὸ τὰ παράθυρα! ἀμέσως!

Ἀντὶ δὲ νὰ καταβῇ ὡς ἡτοιμάζετο ἀνῆλθεν εἰς τὸ δωματίον του.

Διὰ μίαν τρεῖς στρατιῶται ἀνῆρπασαν τὸν νέον Μελιγαλᾶν καὶ βιαίως ὠθοῦντες κατεβίβασαν αὐτὸν εἰς τὴν ὁδὸν ἐξῆλθον αὐτὸν πρηνῇ ἐπὶ ἐνὸς σκαμνίου καὶ ἤρπισαν τὴν μαστίγιαν ἀριθμοῦντες ἕκαστον κτύπημα.

— Ἄδιν!

- Ντβά.
- Τρί !
- Τσιτίρι !
- Πιέτ !
- Σέστ !

Ο Ίβάνωφ από τοῦ παρθύρου ἐθεώρει ἀγρίως μειδιών στρατιῶται εἶχον συρρέυσει· κάτοικοί τινες ἴσταντο παράμερα κατεπτοημένοι.

Τὸ κνοῦτον κατήρχετο μετὰ συριγμοῦ μελανὰ στίγματα ἀποτυποῦν ἐπὶ τῆς σαρκός· κατ' ἀρχὰς ὁ νέος ὑφίστατο δριμύτατον ἀνεκδιήγητον ἄλγος ἀλλὰ δι' ἡρώικης καρτερίας ἐκράτει ἑαυτοῦ· οὔτε στεναγμὸν ἐξέβλε· ἔπειτα ὅταν ἤρχισεν νὰ ἀναθρώσκη τὸ αἷμα κάρωςίς τις κατέλαβεν αὐτὸν καὶ εὐάρεστος αἰμωδίας· ἀλλ' ἡ μνηστὴ τοῦ συνελθοῦσα ἐκ τῆς λιποθυμίας ἐπλησίασε εἰς τὸ ἡμιάνοικτον παρθύρον καὶ ἰδοῦσα τὴν καταβιβαζομένην μάλιστα καὶ τὸ ἀνατνασσόμενον αἷμα κατέπεσεν ἀναίσθητος σπαρακτικὴν ἐκβαλοῦσα κραυγὴν· τὴν κραυγὴν ἐκείνην τὴν μαρτυροῦσαν, ὅτι τὴν ἀτίμως ὑφίστατο ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς μνηστῆς τοῦ ἡκουσεν ὁ Μελιγαλᾶς· καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἀπώλεσε τὸ θάρρος τοῦ καὶ ἐλιποθύμησε· ἀλλ' ἡ μάλιστα κατήρχετο ἐπὶ τοῦ ἀναισθήτου σώματος καὶ ὅτε ἐφώνησεν ὁ εἰς τῶν στρατιωτῶν «Στό ! (ἐκὰτὸ) τότε μόνον ἐπετράπη εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ νὰ παραλάβωσι τὸ αἱμάττον σῶμα τοῦ μαστιγθέντος.

(Ἐπεταὶ τὸ τέλος)

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

«Ἐτάχθην, φρουρὸς τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν συμφερόντων τῶν συμπολιτῶν μου, καὶ θὰ ὑπερασπίσω αὐτὰ ἀχρις ἐσχάτης πνοῆς καὶ ἀπέναντι οἰουδήποτε κινδύνου. "Ἄλλοι δὲν δύναμαι νὰ πράξω κατὰ τῶν ἀποτροπαίων τῆς πατρίδος ἡμῶν δημίων καὶ τῶν καταπιύστων ὁργάνων των, ἢ νὰ διαμαρτυρηθῶ· ἀλλ' ἡ διαμαρτυρία δέον νὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τελούμενα ὄργια. Οὐδέποτε δ' ἀληθῆς στρατιώτης ἐγκαταλείπει τὴν θέσιν του, διότι ἀπειλεῖται ὑπὸ τῶν ἐχθρικών σφαιρῶν. Δὲν τυφλώτιω ἀπέναντι τοῦ κινδύνου, ἀλλ' οὐδέποτε θὰ πράξω χαμέρπειαν. Παύσατε λοιπὸν παρακινουντές με νὰ πράξω ὅ,τι σεῖς αὐτοί, ἂν ἦσθε εἰς τὴν θέσιν μου, δὲν θὰ ἐπράττειτε. Εἶμαι δὲ βέβαιος περὶ τούτου. "Ἄν εἶχον τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν, δὲν θὰ σὰς εἶχον φίλους. Αἱ εὐγενεῖς ἰδέαι, ὅπως ριζοβολήσωσιν ἐν τινὶ χώρῃ καὶ καρποφορήσωσιν, ἀπαιτοῦσι θύματα. "Ἄνευ θυσίας οὐ-

δὲν ἀγαθὸν κατορθοῦται. "Ἄν πέρωται νὰ εἶμαι ἐν θύμῃ, προσφέρωμαι ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου ἐνδοιασμοῦ».

Ἰωσήφ Μουφιεράτος

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν «Πατρίων»

Ἀνώνυμος ἀπέστειλε τῇ Ἐταιρείᾳ ἐκ Ν. Φωκαίας ὑπὲρ ἐκδόσεως τῶν «Πατρίων» φρ. 7.50.

Ἡ κ. Α. Βαλεντῆ (Πόρτ Σάιτ) φρ. 5.

Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ ἐν Νοβορωσίσκ κ. Μ. Γ. Κωνσταντινίδου κ. κ. Μ. Ι. Κωνσταντινίδης ρούβλ. 2, Μ. Κ. Φίλιος ρ. 1, Χρ. Φλώρος 2, Κ. Μιτσστάκης 2, Ν. Παραδεϊσόπουλος 1, Α. Βολονάκης 1, Γ. Α. Χαλκίδης 1, Ν. Τομαρόπουλος 1, Ι. Κουμπάρκος 1, Σ. Π. Βαλλιάνος 1, Δ. Μ. Γιαννούσης 1, Ν. Π. Ἰγνατιάδης 1, Ἀλεξάνδρου 0.50, Ν. Ἀσπρίδης 1, Ε. Λυσικάτος 1, Ι. Γουλλῆς 1, Δ. Βαλλιάνος 1, Κλ. Μακρομύχας 1, Γρ. Κατσίρης 2, Πατριάρχης 2, Χρονόπουλος 2, Α. Τσιμικάλης 1, Βόχαλης 2, Δ. Σαυνοπούλου 1. ἴτοι ἐν ὅλῳ ρούβλια 30.50.

Ο Κόρ. Γ. Χ. Π. (Ἀθηνῶν δρ. 2,30.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἀ γ λ. Γ. Πόρτ Σάιτ. Εὐχαριστοῦμεν. Αἰτηθέντα εἰς ἀποστολῇ. Ἐάν δὲν ἐλήφθησαν εἰδοποιήσατε. — Ο ἰ κ. Ἐ μ μ. Κ α λ λ ι θ έ α ν. Ἀπεστάλησαν ἀπὸ 76ρίου. — Ἡ Μ. Κ α σ τ ρ ί α ν. Ἀπεστάλησαν μόνον εἰς Νεστράμιον. Εἰς τὰ ἄλλα μὴ στέλλομεν. — Γ. Ε. Π. Κ ε ρ μ α σ τ ή ν. Ποίας ἐπιστολάς; — Γ. Τ ρ ί γ λ ι α, Κ. Ε. Β α ρ τ ά ν τ ο ν, Κ. Δ. Χ α ρ ά κ τ η ρ. Ἐρξαντο πρὸς μὴνδος ὀπιστολαί. Εἰδοποιήσατε παρακαλοῦμεν ληψάν. — Ο. Α. Ἀ δ ρ ι α ν ο ὑ π ό λ ι ν, Α. Π α ρ ι σ ί ο υ ς. Ἐρξαντο ἀποστολῇ.

Πλήρεις δεῖραι τῶν «Πατρίων» ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν, ἴτοι ἐπὶ Α'—Ζ' ἀποστέλλονται παντὶ τῷ ἐμβάζοντι δρ. 30. Πλήρης δὲ δεῖρά ἐνδὸς ἔτους (ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων) δρ. 5. Τὰ ποδὰ ταῦτα ἀναγράφονται ὡς δωρεαὶ ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως.

Πρὸς τοὺς ἔχοντας ἐλλειπῆ ἔτη καὶ ἐπιθυμοῦντας νὰ συμπληρώσωσιν αὐτὰ ἀποστέλλονται δωρεὰν τὰ ζητούμενα φύλλα, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι τοιαῦτα, ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἀποστολῇ τῶν ταχυδρ. τελῶν.

Χάριν τῶν νέων ἀναγνωστῶν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ λάβωσιν ἰδεάν τινὰ τῆς προγενεστέρας τῶν «Πατρίων» ἐργασίας, διατίθενται δεῖραι ἐξ ἑκατὸν διαφόρων φύλλων ἀπαστελλόμεναι δωρεὰν παντὶ αἰτοῦντι καὶ ἐμβάζοντι δρ. μίαν διὰ τὰ ταχυδρομικά.

Πᾶν ἔγγραφο πρὸς τὴν Ἐταιρείαν ἀπευθύνεται
Τῷ κ. Ἰωάν. Μ. Δαμβέργῃ

Γεν. Γραμματεῖ τῆς Ἐταιρείας τῆς ὑπὲρ τῶν Πατρίων Ἀμύνης
Ἐἰς Ἀθήνας
Ὅδὸς Ζήνωνος 23

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Α. Κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ

Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Πανεπιστημίου 51

Ἐναντὶ Ἐθν. Βιβλιοθήκης

Ἰαματικῶν Πηγῶν τῆς Ἑλλάδος λουτρὰ κατ' οἶκον.

Ἐν τῷ Φαρμακείῳ Δαμβέργῃ εὐρίσκονται εἰς φιάλας ἑτοιμα διαλύματα ἀλάτων, ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὰ συστατικά τῶν ἱαματικῶν πηγῶν τῆς Αἰδηψοῦ, τοῦ Δουτρακίου, τῆς Κόθνου, τῶν Μεθάνων, τῆς Κυλλήνης καὶ Ὑπάτης. Τὰ διαλύματα ταῦτα εἶναι κατάλληλα πρὸς παρασκευὴν λουτρῶν κατ' οἶκον ἐν ὥρᾳ χειμῶνος ἢ διὰ τοὺς ἀδυνατοῦντας νὰ μεταβῶσιν ἐν ὥρᾳ θέρους εἰς τὰς πηγάς. Προσέτι εὐρίσκονται ἐν τῷ Φαρμακείῳ τούτῳ τὰ εἰδικὰ κατὰ τῶν ρευματισμῶν καὶ τῆς ἀρ-

θρίτιδος λουτρά τῆς ρευματάρθρινης, τὰ λίαν ἐνισχυτικά δὲ τὰ νεῦρα καὶ τὴν καρδίαν λουτρὰ τοῦ νευρακικοῦ ὀξέος, ὡς καὶ τὰ λίαν ἐνδυναμωτικὰ λουτρὰ ἐξ ἐκχυλίσματος πεύκης, ἐλάτης καὶ ἀρωματικῶν φυτῶν.

ΠΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΗΟΠΟΙ-Ι'ΑΣ
Ἐβδομαθίαι τακτικαὶ ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς
ΔΕΥΤΕΡΑΝ μεσημβρίαν διὰ Γόρτιον, Καλάμας, Πάτρας, Κέρκυραν καὶ Τεργέστην.
ΔΕΥΤΕΡΑΝ 4 μ.μ. διὰ Σίφνον, Χανιά, Ρέθυμνον καὶ Ἡράκλειον.
ΠΕΜΠΤΗΝ μεσημβρίαν διὰ Χίον, Σμύρνην, Μυτιλήνην, Αδριανέλλαν, Κωνσταντινούπολιν, Ἀμισόν, Κεραισσιν, Τ. α.

περὶ οὐντα καὶ Ὀρδοῦ.
ΠΕΜΠΤΗΝ 7 μ.μ. διὰ Χαλκίδα, Αἰδηψόν καὶ Βόλον.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν
ΤΕΤΑΡΤΗΝ 8 μ.μ. (Κατ' εὐθείαν). διὰ Κέρκυραν καὶ Τεργέστην.

Συνιστάται τὸ ἐν ὁδῷ Βουλῆς ὥρολογιον τοιεῖον Ν. Διαιτητικῇ ἀρχῇ πρὸς εὐσυνείδητον διόρθωσιν ὥρολογίων.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΝΙΩΤΗΣ
Βιβλιοδότης τῆς Βασιλικῆς τῆς Ἰδιοκτητῶν Ἐργοστάσις
77. ὁδὸς Χαρ. Τακτοῦρη 77

Ἰσογραφεῖον Ἐργίνου ἐν τῇ ὁδῷ Κορνη καλλιτεχνικαὶ ἐργασίαι παντὸς εἶδους ἐπι κεραλίδας καὶ ἐπισκεπτήρια.